

Galerie Daniel Templon

Paris Brussels

GREGORY CREWDSON

H ART, 6 octobre 2016

Nieuwe fotoreeks van Gregory Crewdson bij Daniel Templon in Brussel

'DIT IS WELLICHT MIJN MEEST AUTOBIOGRAFISCHE REEKS'

De Amerikaanse kunstenaar Gregory Crewdson is bekend van zijn grootschalige fotoproducties waarvoor hij samenwerkt met een filmcrew van wel vijftig man. Zijn nieuwe reeks 'Cathedral of the Pines' getuigt van een opvallende schaalverkleining, wat past bij het meer intimistische karakter van het werk.

Sam STEVERLYNCK

Gregory Crewdson, 'Reclining Woman on Sofa', 2014, digital pigment print, 95.3 x 127 cm / 37 1/2 x 50 in. Edition of 3, plus 2 APs © Gregory Crewdson. Courtesy Galerie Templon & Gagosian Gallery

Het privéleven van een kunstenaar sijpelt soms – al dan niet gewild – door in zijn/haar artistieke praktijk. Dat lijkt toch het geval te zijn bij Gregory Crewdson (°1962). De Amerikaanse kunstenaar bevond zich na een scheiding in een kantelmoment in zijn leven. Hij trok zich terug in een dorpje in de natuur en nam drie jaar lang geen foto's meer. "Op een dag was ik diep in de bos-

sen in het gehucht Beckett en zag ik een bordje 'Cathedral of the Pines' dat naar een pad leidde. Dat was de aanzet voor deze reeks. Het was als een revelatie waarin ik de hele reeks in mijn hoofd zag. Ik wou alle foto's nemen in die regio, op locatie, met de inwoners van het dorp." De reeks beeldt mensen af die, te midden van een bosrijke omgeving, voor zich zitten uit te staren. Ze zijn op-

vallend vaak naakt en geven zich dan ook letterlijk bloot, als een vorm van introspectie. Zoals een naakte, oudere vrouw die voor zich tuurt onder een brug, of een koppel dat wezenloos naar tv zit te kijken. De reeks omvat 31 foto's die gelijktijdig worden tentoongesteld in de Brusselse en Parijse vestiging van Galerie Daniel Templon.

Achter elk van uw foto's gaat een heel verhaal schuil. Uw foto's lijken wel een soort psychodrama's?

Gregory Crewdson: "Dat is inderdaad de perfecte manier om ze te benoemen. Het echte drama is verborgen, verdrongen of vindt eerder inwendig plaats. Op een bepaalde manier gebeurt er op narratief gebied heel weinig in deze foto's. Het gaat om de reflexieve momenten tussendoor. Als je terugkijkt naar mijn vroeger werk, merk je dat het veel filmischer was. Je ziet de evolutie van letterlijke drama's naar foto's waarin haast niets meer gebeurt."

In tegenstelling tot uw vorig werk is deze reeks, die nog steeds een grote productie omvat, opvallend kleiner met 'slechts' 20 medewerkers.

Crewdson: "'Beneath the Roses' was een epische reeks. Als je kijkt naar de credits, zie je dat er in die zeven jaar een honderdtal mensen aan hebben meegewerkt. Het was een zeer bewuste stap om voor mijn volgende reeks in zwart-wit te werken en geen mensen meer af te beelden; alleen lege filmsets in de Cinecitta-studio's in Rome. Deze reeks zit eigenlijk tussen de twee. Het is mijn meest autobiografische reeks. Maar tegelijk ook niet, omdat ik elke foto vermeng met fictie. De spanning tussen natuur en domesticiteit is een belangrijk thema, net zoals het zoeken naar een huis. Er is steeds een verwijzing naar de

Galerie Daniel Templon

Paris Brussels

GREGORY CREWDSON

H ART, 6 octobre 2016

natuur. Zelfs in de interieurs zie je door het raam de natuur. Voor deze reeks hebben we dan ook gewerkt met bestaande locaties, niet met decors zoals in 'Beneath the Roses'."

Uw werk is arbeidsintensief en complex. Nooit overwogen om zaken digitaal te manipuleren, wat tegenvoerlijk gemakkelijk is dankzij de technologie?

Crewdson: "Ik denk dat veel mensen niet beseffen dat er in mijn werk steeds iets onverwachts gebeurt. Ik hou van de tegenstelling tussen controle en wat verkeerd gaat. We hebben altijd te maken met veranderende weersomstandigheden, problemen met de locatie of casting. Er is

'Ik wil geen pixels, korrels of beelden die niet scherp zijn. Ik ben niet geïnteresseerd in de elementen die je doen denken aan fotografie. Ik wil dat het werk een perfect venster vormt op de wereld'

steeds chaos op de set. Maar dan opeens, als alles samenkomt, zie je letterlijk de rust op de set komen. Ik wil in de eerste plaats mooie foto's nemen. De framing, de focus, het licht, de kleur, ... al die zaken komen samen om het werk te maken. Ik wil niet dat het te fotografisch overkomt. Ik wil geen pixels, korrels of beelden die niet scherp zijn. Ik ben niet geïnteresseerd in de elementen die je doen denken aan fotografie. Ik wil dat het werk een perfect venster vormt op de wereld."

U steekt ook heel veel tijd in postproductie. In dit geval maar liefst tweeënehalf jaar!

Crewdson: "Ik doe er alles aan om het moment voor de camera opnieuw te creëren. We gaan vooral verschillende afbeeldingen uit diverse foto's opnieuw samenstellen zodat alle elementen in de compositie evenveel focus hebben. En dan voeren we ook nog kleurcorrecties uit en andere details die de meeste mensen niet eens zullen opmerken. Maar geen special effects!"

Als u achteraf toch al die foto's bewerkt, dan hoeft u toch niet zoveel moeite te doen om decors te bouwen en met een hele film crew te werken?

Crewdson: "De enige reden daarvoor is dat er een beeld in mijn hoofd zit dat eruit moet. Daar begint en eindigt het mee. Het is geen algemeen ideologisch statement over fotografie. Het gaat gewoon over het feit hoe de foto er voor mij moet uitzien. Ik denk dat elke kunstenaar een verhaal wil vertellen en op zoek gaat naar een manier om dat naar een picturale vorm te vertalen. Dat is de enige manier waarop ik kan werken. Ik neem geen snapshots. Ik sta niet voor de camera, ik heb er zelfs geen! Ik ben geïnteresseerd in een foto die een verhaal vertelt. Ik zie mezelf dan ook als een verhalenverteller."

Uw werk doet sterk denken aan de schilderijen van Edward Hopper, maar is ook zeer filmisch. Heeft u ooit overwogen om zelf een film te maken?

Crewdson: "Dat is een interessante vraag, omdat ik een voorstel heb gekregen dat kan leiden tot iets concreets. Maar ik zie mezelf toch in de eerste plaats als een fotograaf die denkt in stilstaande beelden. Wanneer ik mijn foto's maak, ben ik alleen maar bezig met dat specifieke moment. Ik weet zelf niet wat er voordien of nadien gebeurt. Ik hou van films. Films zijn mijn grootse inspiratiebron. Maar mijn werk verschilt evenveel van film als het er mee overeenkomt. Iedereen die voor mij werkt op de set, komt uit de filmwereld. Ze zeggen me allemaal hoe anders het is dan op een filmset. Hier moet je de positie van de camera niet veranderen, er is geen geluid, geen continuïteit ... Wij moeten ons niet bezighouden met al de zaken die een film tot een film maken!"

Gregory Crewdson 'Cathedral of the Pines' tot 29 oktober in Galerie Daniel Templon, Veydstraat 13a, Brussel. Open di-za van 11-18 u. www.danieltemplon.com